

Spm. nr. S 2553

Til indenrigs- og sundhedsministeren (2/3 04) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, om det kan have sin rigtighed, at der i forbindelse med et stigende antal ansatte af anden etnisk herkomst i sundhedssektoren – herunder på hospitalerne – forekommer religiøse og andre rituelle handlinger, som må anses for upassende, f.eks. i forbindelse med operationer, behandlinger o.lign., og om ministeren er blevet bekendt med dette – eventuelt i forbindelse med indberetninger herom?«

Svar (10/3 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Generelt er det mit indtryk, at ansatte i sundhedssektoren udfører deres arbejde med en meget høj grad af professionalisme uanset deres egne religiøse overbevisninger eller etniske herkomst. Og sådan bør det naturligvis også være.

Jeg er ikke bekendt med situationer, hvor ansatte i sundhedssektoren har praktiseret deres religion på en upassende måde i forbindelse med operationer, behandlinger eller lignende.

Sundhedsstyrelsen og Patientklagenævnet har desuden oplyst, at de heller ikke har kendskab til forhold eller klager vedr. den nævnte problemstilling.

Der findes således ikke indberetninger om sådanne forhold.

Spm. nr. S 2597

Til justitsministeren (4/3 04) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, om ikke man mener, at det krænker borgernes retsfølelse, når man tillader, at en bedrageridømt mand, der afsoner sin straf på fire år for sin aktive rolle i en af Danmarkshistoriens største bedragerisager til 3,6 mia. kroner, er blevet overflyttet fra arresten i Randers til et pensionat i Skejby og kan færdes frit i Århus og på sit studie på journalisthøjskolen?«

Begrundelse

Det støder spørgerens og borgernes retsfølelse, at afsoningsvilkårene tilsyneladende er så lempelege og frie, at den fængslede blandt andet kan ses i optagelser, som aktivt medvirkende i fretdagsbarens sociale liv på Danmarks Journalisthøjskole.

Det efterlader også spørgsmålet om, at omtalte person, Rasmus Trads, har fået en særskilt behandling og frihedsgrad på et langt tidligere tidspunkt end andre indsatte, der er idømt en fængselsstraf på fire år.

Svar (12/3 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan af principielle grunde ikke udtale mig om den konkrete sag.

Hvad angår de generelle regler om udstationering m.v. har Direktoratet for Kriminalforsorgen imidlertid oplyst, at indsatte – som led i udslusningen – har mulighed for udgang i form af udstationering til enten private eller offentlige institutioner, herunder til kriminalforsorgens pensioner.

Udstationering kan tillades, hvis frigang til arbejde eller uddannelse af praktiske grunde ikke kan gennemføres fra et fængsel eller arresthus, eller hvis det undtagelsesvis skønnes særlig formålstjenligt, at frigang gennemføres som udstationering.

Udstationering skal normalt ske i den sidste del af opholdstiden og gives som udgangspunkt for en kortere periode. Hvis der er tale om udstationering i længere tid end 3 måneder, skal sagen forelægges for Direktoratet for Kriminalforsorgen til afgørelse.

En sådan længerevarende udstationering tillades efter praksis bl.a. i tilfælde, hvor der er tale om en længerevarende straf, og hvor der skønnes at være behov for længerevarende udslusning.

Hvis udstationering tillades for længere tid end 3 måneder, sker det som udgangspunkt på samme vilkår, som gælder for udgang fra et åbent fængsel (fængselsvilkår). Det vil sige, at den udstationerede ikke får flere frihedsgoder, end den pågældende ville have fået ved afsoning i et åbent fængsel.

Indsatte, som har tilladelse til frigang til enten arbejde eller uddannelse, skal som udgangspunkt tilbringe fritiden i institutionen. Der kan